

Jak se žije bílým daňkům?

Nedaleko od nás, v těsném sousedství hostivařské hájovny, jsem při jedné listopadové procházce objevil nejstarší zookoutek v Praze, který zhruba před deseti lety prošel rozsáhlou rekonstrukcí. Jmenuje se Divoká zahrada, podle cedule u vstupní brány funguje už od roku 1970 a je podstatně menší než průměrná zoo, zato má proti ní jednu významnou zvláštnost. Stará se totiž o zraněná a nemocná zvířata, která by ve volné přírodě neměla šanci přežít. Hned u vchodu nás zaujme zatopený lom srdcovitého tvaru, u kterého hnízdí různé druhy vodního ptactva, jako jsou labuť, husy a kachny. To nejzajímavější nás ale čeká teprve na vyhlídkovém okruhu, kde narazíme nejprve na mufloní rodinku a

pak na stádo vzácných bílých daňků, které sem bylo přivezeno teprve nedávno z jiných podobných zookoutků v okolí hlavního města. Od něj jsem nemohl odtrhnout oči a prohlížel si je ze všech stran gabionového oplocení, jehož částí je i největší hmyzí hotel v České republice, dokud se mi skrz úzké průhledy v něm nepovedlo pořídit několik použitelných záběrů. Krasavec na obrázku se za celou dobu skoro nepohnul, nanejvýš občas lehce pootočil hlavou a působil skoro jako zjevení z jiného světa. Při pohledu na něj jsem se nemohl ubránit myšlence na blížící se advent a Vánoce.

Nejsem si úplně jistý, co tu asociaci vyvolalo. Možná to byla jeho bílá barva a nostalgie po „Vánocích bílých“, jak se zpívá v jedné známé písni. Nebo snad jeho mohutné paroží, které mi připomnělo onoho známého soba s červeným nosem, kterého prý zapřáhl Santa Claus do čela svého spřežení. Ale možná to bylo něco úplně jiného: vědomí, že se pravděpodobně jedná o nemocné nebo zraněné zvíře, ačkoli to na něm nebylo ani v nejmenším znát. Nebo to mohlo být ještě jinak: kvůli svému výraznému zbarvení je bílý daněk v přírodě velmi nápadný a těžko se ukryje před predátory. Nemuselo se tedy nutně jednat o žádnou nemoc nebo zranění – pouze o zranitelnost. Jen díky péči všímavých lidí může takové zvíře přežít v zookoutku a rozdávat trochu radosti dětským i dospělým návštěvníkům.

Na druhém obrázku je mládě stejného druhu, zvané daňče. Jestliže i dospělé kusy bílých daňků jsou v přírodě zranitelné, co teprve mlád'ata? Jejich bezbrannost a křehkost je patrná na první pohled. Svým zbarvením připomínají sněhové vločky a tím se stávají jakýmsi podobenstvím současných lidských mlád'at. Dospělí lidé se totiž umějí k mlád'atům a dalším zranitelným jedincům svého druhu chovat nejen jako ochránci, ale také jako predátoři. Ochránit je spolehlivě před těmi druhými nikdo nedovede. Lidská mlád'ata není možné zavřít do nějakého zookoutku a nepouštět je ven, aby jim náhodou někdo neublížil. Přicházejí do světa plného nebezpečí, přičemž v některých jeho částech je v tuto chvíli, na sklonku roku 2025, nesrovnatelně nebezpečněji než u nás.

Do tohoto nebezpečného světa přišel kdysi také syn židovské dívky Marie, který dostal od anděla jméno Ježíš. Zranitelné lidské mládě, kterému od první chvíle lidští predátoři usilovali o život. Nakonec se dožil alespoň takového věku, aby z Boží vůle zdárně naplnil své poslání. On ví, jak se žije bílým daňkům a všem ostatním zranitelným Božím tvorům. Ve všech nebezpečích zůstává s námi. To si chceme připomínat i o letošním adventu a Vánocích.

Tomáš Adámek

Předvánoční nálada

Když vystoupila z večerní tramvaje, prudký vítr jí hned vehnal do očí obrovské vločky mokrého sněhu. Právě to husté sněžení, měnící se na chodníku v šedou břečku, a kýčovitá výzdoba ve výlohách obchodů jí připomínaly, že se opět blíží Vánoce. Jinak se nebylo na co těšit. Doma ji čekal prázdný byt a prázdná perspektiva. Když se vydala svažujícím se chodníkem směrem domů, uklouzla a při pádu se jí vysypal nákup z tašky. Na chvíli zůstala otřesená. Najednou nad sebou uviděla postavu mladého muže. Bledá neonka pouliční lampy osvětlovala jeho siluetu. Podával jí ruku a následně pomáhal sbírat rozsypané mandarinky. Smutný pohled, ale na tváři lehký úsměv. Poté se otočil a beze slova odešel. Hustý mokrý sníh dál zasypával cestu i chodníky.

„To světlo svítí ve tmě, ale tma je nepohltila.“ (Evangelium podle Jana 1,5)

Pavol Bargár (překlad ze slovenštiny do češtiny ChatGPT)

Modlitba

Milosrdný Hospodine, děkujeme za možnost tvořit společenství tvých. Prosíme tě, obdarovávej nás touhu jít za tebou, tvořit tvé dílo k tvojí radosti. Ať nejsme vedeni snahou zviditelnit sami sebe a vlastní schopnosti, ale ať zůstáváš naším největším cílem ty sám.

Milovaný Pane Ježíši, dej, ať jsi uprostřed našeho konání, ať tvá láska překlene možná nedorozumění, ať tvůj pokoj a milosrdenství bují v tomto chrámě.

Životodárný Duchu svatý, obživuj naše srdce, ať dokážeme probouzet k životu to, co již dlouho dřímalo. Ať žijeme z tvého pramene v radosti a lásce, které mohou těšit i lidi kolem nás. Ať vytváříme společně rodinu tvých dětí, ve které je každý a každá vítán bez ohledu na rozličné jinakosti. Amen.

Johana Miriam Vorlová

NOVINKY ZE SBORU

Při odpoledním shromáždění v neděli 16. listopadu přijali požehnání ke službě v Uhříněvsi a Říčanech duchovní Tomáš Adámek a Johana Miriam Vorlová. Jejich zdejší působení začalo ve skutečnosti již od 1. října a společně hledají cesty, jak přispět k oživení sborového života. Za zmínku zde stojí především „večery na kruchtě“, při kterých často vítáme hosty a hostky se zajímavými tématy, někdy však zajišťujeme program i z vlastních zdrojů.

Zvláštním případem večerů na kruchtě jsou „nešpory“ – společné zpívání písní z nového evangelického zpěvníku i dalších zpěvníků, které postupně vycházejí. Konají se zpravidla v neděli v 16:30 a zároveň jsou příležitostí ke společenským a přátelským setkáním, bez ohledu na církevní příslušnost či nepřislušnost. Na to pak navazují další podobně otevřené aktivity, jako je „evangelická hospoda“ (zpravidla ve středu nebo ve čtvrtek večer u Velké Prahy), biblické hodiny (v současnosti se konají převážně online) nebo záměr rozjet pravidelnou „nedělní školu“ pro děti ve stejné době, kdy se konají bohoslužby.

Záleží nám také na malém společenství v Říčanech, ke kterému se hlásí několik vzácných bratrů a sester. Spolu s nimi bychom rádi oslovili širší skupiny lidí věřících i nevěřících, vedli je k svobodě v Kristu a v jeho jménu společně oslavovali Boha.

-staršovstvo-

Kristus, Boží Syn

text: TA

nápěv: EZ 600 (Solis praevia, 16. stol.)

Kristus, Bo - ží Syn za - há - ní tem - ný stín, vzeš - la nám hvěz - da jas - ná,
Mi - los - ti pl - ná jej pan - na zro - di - la, v něm se Bůh k svě - tu sklá - ní,
Pojď - te, zna - ve - ní, věč - né po - tě - še - ní dnes se vám z ne - be dá - vá,
vše - chna zem u - sly - ší slo - va spás - ná.
hla - do - vým ne - se své po - žeh - ná - ní.
svět - lem svým noc tem - nou pře - ko - ná - vá.

ADVENTNÍ A VÁNOČNÍ SETKÁNÍ V NAŠEM SBORU

Vánoční bohoslužby

středa 24.12. od 22:00, Uhříněves – Tomáš Adámek

čtvrtek 25.12. od 9:00, Uhříněves – VP, Johana Miriam Vorlová

pátek 26.12. od 11:00, Říčany – VP, Tomáš Adámek

neděle 28.12. od 9:00, Uhříněves a od 11:00, Říčany – Dagmar Ondříčková

Adventní koncerty v Husově kapli v Uhříněvsi

sobota 6. 12. od 18:00 – pěvecký sbor Mammás & Mammás

pátek 12. 12. od 19:00 – pěvecký sbor Hafotet

sobota 13. 12. od 19:00 – pěvecký sbor Akordum (Jan Jakub Ryba, Česká mše vánoční + pásma koled)

neděle 14. 12. od 18:00 – koncert Richarda Pachmana

pondělí 15. 12. od 19:00 – pěvecký sbor Houftet

Betlémské světlo

sobota 20. 12., 17:00 – 19:00, Uhříněves – ve spolupráci se skauty z Uhříněvsi (zpívání koled, občerstvení)

SRDEČNĚ ZVEME VŠECHNY BOŽÍ TVORY